

PROBLEMS REGARDING REVENUE EVALUATION AND ACCOUNTING IN THE ECONOMIC INSTITUTIONS OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA

PROBLEME PRIVIND EVALUAREA ȘI CONTABILITATEA VENITURILOR ÎN INSTITUȚIILE ECONOMICE DIN REPUBLICA MOLDOVA

Lilia SAVA¹

Lucia GUJUMAN²

Lilia LAVRENCIUC³

Serafima SOROCHIN⁴

Abstract

Revenues and expenditures are elements that determine the competitiveness and economic activity of the enterprise in the competitive economy. The purpose of any economic activity is to obtain a profit, so the main objective of the entity is the optimal correlation of income and expenses and to obtain the financial results. The financial results reflect the real situation of the enterprise, with the help of which the correct evaluation of the enterprise takes place and represents the basis for the decision-making.

Revenue is the primary goal of any business. Revenue, being the essential criterion in terms of economic management and financial autonomy, is the synthetic indicator underlying the appreciation of the economic efficiency of the activity. Thus, the income of the entity represents, in a certain way, the starting point in determining the financial results. Hence, as far as the financial strategy and tactics are concerned, the actions that aim at optimizing the part of the parties are also of paramount importance.

Key words: *income, income from sales, financial income, exceptional income, expenditure, profit.*

JEL: MOP

1. Introducere

Veniturile reprezintă elementele contabile, ce participă direct la stabilirea rezultatului activității economico-financiare ale entității. Deci, rezultatul activității, adică profitul sau pierderea, a unei întreprinderi sunt determinate în baza veniturilor și respectiv a cheltuielilor în cursul unei perioade anumite de timp, adică perioada de raportare, în mod normal aceasta fiind un an, un trimestru sau o luna.

Evidența contabilă a veniturilor și a cheltuielilor reprezintă unul din sectoarele de bază a oricărei întreprinderi, fiind pe cât de important pe atât și dificil, care își desfășoară activitatea sa obișnuită de întreprinzător. Sectorul dat se formează din mai mulți indicatori, cum ar fi: veniturile din vânzări, costul vânzărilor, profitul brut, cheltuielile și rezultatele financiare din diferite tipuri de activități, datorită cărora are loc determinarea obligațiilor fiscale, elaborarea bugetelor întreprinderii, luarea deciziilor manageriale și economice. În importanța acestor indicatori economico-financiarți ne convinge cointeresarea tuturor

---

¹ Conf.univ., dr., Departamentul Telecomunicații și Sisteme Electronice, Universitatea Tehnică a Moldovei, Chișinău, Republica Moldova, savalilia@mail.ru

² Conf.univ., dr., Departamentul Telecomunicații și Sisteme Electronice, Universitatea Tehnică a Moldovei, Chișinău, Republica Moldova, gujuman76@mail.ru

³ Lector universitar, drd., Departamentul Contabilitate și Informatică Economică, Universitatea de Stat din Moldova, Chișinău, Republica Moldova, liliabojinov@rambler.ru

⁴ Lector universitar, Departamentul Telecomunicații și Sisteme Electronice, Universitatea Tehnică a Moldovei, Chișinău, Republica Moldova, serafima.sorochin@srcu.utm.md

utilizatorilor informațiilor contabile: investitorii, creditorii, personalul entității, furnizorii, clienții, autoritățile publice etc., de aceea informația trebuie să fie exactă și precisă în urma calculului de determinare.

Informații din contabilitate privind veniturile și cheltuielile au importanță la toate nivelurile economice, atât la cel microeconomic cât și macroeconomic. În nivelul macroeconomic, indicatorii venituri și cheltuieli, aduc soluții în rezolvarea diverselor probleme, cum ar fi: monitorizarea și exercitarea controlului asupra întreprinderilor cu proprietate de stat; crearea unui mediu de afaceri favorabil pentru atragerea investițiilor străine; combaterea tranzacțiilor ilegale; estimarea performanțelor întreprinderilor în onorarea obligațiilor față de stat și partenerii de afaceri; asigurarea la nivel internațional a comparabilității indicatorilor macroeconomici; dezvoltarea sectorului public prin majorarea veniturilor bugetare datorită colectării impozitelor, taxelor și altor plăți calculate în baza datelor contabile; etc.

Veniturile, totuși, reprezintă performanța unei întreprinderi, de aceea, noțiunea de „venit” a fost abordată de mai mulți autori în moduri diferite, însă cu același înțeles și sens economic. Spre exemplu, economistul-contabil britanic Rice Anthony, afirmă că „veniturile sunt sumele încasate de către întreprindere sau cele care urmează a fi încasate de către aceasta pentru mărfurile livrate și serviciile prestate”, iar savantul german Baetge I., susține că veniturile reprezintă „încasări din vânzarea mărfurilor, serviciilor și altor bunuri, precum și alte rezultate, care micșorează patrimoniul perioadei de gestiune”.

Savanții români Pinteș Iacob Petru și Pop Atanasiu definesc veniturile în modul următor: „veniturile sunt că o îmbogățire a întreprinderii, generate fie de o creștere a unor elemente de active patrimoniale, fie de o scădere a unor elemente de pasive patrimoniale”.

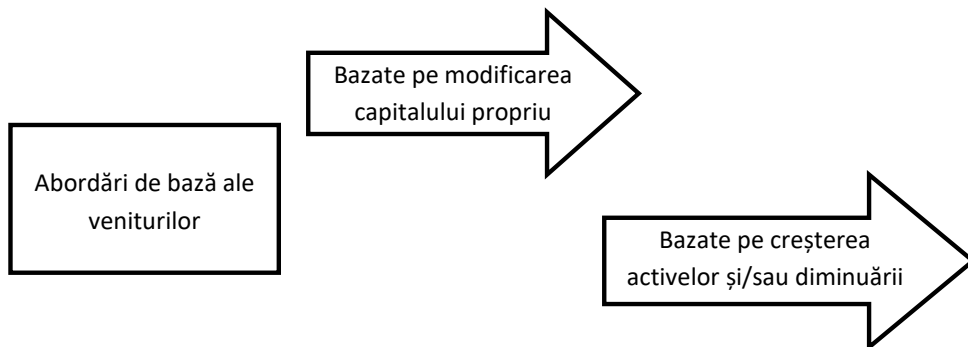
Doctorul habilitat în economie Alexandru Nederita, în una din lucrările sale, definește noțiunea de venit ca „creșteri ale avantajelor economice înregistrate pe parcursul perioadei contabile sub formă de intrări/creșteri ale activelor sau diminuări/stingeri ale datoriilor, care au înregistrat rezultatul net (profit/pierdere) al anului de gestiune curent”. Pe când din dicționarului explicativ al limbii române deducem că venitul reprezintă „o sumă de bani care revine unei persoane dintr-o activitate prestată sau din proprietatea deținută, într-o perioadă de timp”. Concluzionând punctele de vedere a acestor savanți, adică definițiile date de ei, putem spune că odată cu procurarea unor active sau odată cu creșterea valorii unor active din cadrul întreprinderii, se vor majora veniturile în condițiile în care cheltuielile vor rămâne constante sau se vor majora într-o proporție mai mică în comparație cu creșterea veniturilor.

Conform Standardului Național de Contabilitate SNC „Venituri”, veniturile reprezintă „creșteri ale beneficiilor economice înregistrate în cursul perioadei de gestiune, sub forma intrărilor de active sau majorării valorii acestora, sau a diminuării datoriilor care au drept rezultat creșteri ale capitalului propriu, cu excepția creșterilor legate de contribuțiile proprietarilor”.

În Standardele Internaționale de Raportare Financiară IAS 18, veniturile reprezintă „fluxul brut de beneficii economice dintr-un exercițiu financiar, primit de o entitate în cursul activităților obișnuite ale acesteia atunci când acest flux se materializează prin creșteri ale capitalurilor proprii, altele decât creșterile datorate contribuțiilor din partea participanților la capitalurile proprii”. Definițiile expuse mai sus, ne ajută să constatăm că veniturile conțin două abordări de bază. Noile Standarde Naționale de Contabilitate au intrat în vigoare la 1 ianuarie

2014 și conform acestora, în categoria veniturilor se conțin anumite modificări ale capitalului propriu, și anume diferențele favorabile și nefavorabile de curs valutar ale capitalului nevărsat, care pînă la intrarea în vigoare a acestora nu se reflectau prealabil în conturi de venituri și respectiv, cheltuieli.

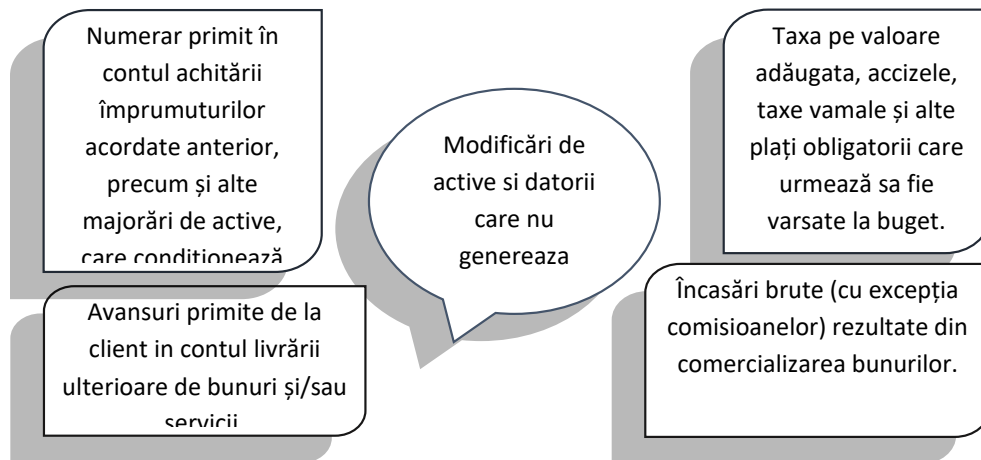
Figura 1. Abordări de bază ale veniturilor conform definițiilor mai multor autori.

Sursă: Elaborată de autor în baza informațiilor studiate în literatura de specialitate

De asemenea, este necesară precizarea modificărilor de active și datorii, care la rîndul lor nu generează venituri și nu fac parte direct din categoria abordării veniturilor bazate pe creșterea activelor și diminuarea datoriilor, în figura ce urmează:

Figura 2. Modificări de active și datorii care nu generează venituri

Sursă: Elaborată de autor în baza informației din manualul Contabilitatea întreprinderii; Grigoroș L, Lazari L., etc. Ediția II revizuită și completată, Chișinău 2017

La 1 ianuarie 2020, au intrat în vigoare noile modificări în SNC Venituri. Aici sunt indicate noile modificări, și anume: pct.7 se completează cu definiția valorii juste: ”valoarea justă reprezintă prețul estimat de vânzare al unui activ în cadrul unei tranzacții desfășurate în

condiții normale între părți interesate, independente și bine informate”; prin pct.271 a fost inclus modul de ajustare a veniturilor din prestarea serviciilor cu valoarea serviciilor neacceptate și/sau suma reducerii prețurilor acestora analogic modului stabilit pentru ajustarea veniturilor din vânzarea bunurilor; completarea pct.29, prin includerea prevederii ce ține de evidențierea în componența veniturilor din dobânzi a veniturilor aferente dobânzilor obținute de la părțile afiliate; excluderea pct.30, prevederea în baza căreia, conform politicilor contabile, veniturile sub formă de dobânzi pot fi recunoscute în baza metodei dobânzii efective prevăzută în IAS 39 “Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare”; completarea pct.35 cu modul de contabilizare a dividendelor prin majorarea creanțelor și veniturilor curente și cu cerința conform căreia în componența veniturilor din dividende se evidențiază veniturile din interese de participare care cuprind veniturile sub formă de dividende obținute de la entitățile în care entitatea deține un interes de participare; modificarea pct.36 unde se stabilește, cu referință la venituri, conținutul Notei explicative a entităților care întocmesc situații financiare complete, suplimentar la informațiile prevăzute în Legea contabilității și raportării financiare; de asemenea, au fost incluse prevederi cu referință la veniturile aferente ajustărilor de valoare (favorabile) privind investițiile financiare pe termen lung și curente cu descrierea cazurilor în care acestea apar și a modului de contabilizare, prin adăugarea pct.311.

2. Clasificarea veniturilor

Clasificarea veniturilor, în entitățile din Republica Moldova, se realizează potrivit actelor normative și legislative ale contabilității: Standardele Naționale de Contabilitate, Legea contabilității, Planul general de conturi contabile. Această clasificare constă în repartizarea veniturilor la diferite categorii și tipuri de activitate, pentru ca mai apoi să fie reflectate în conturile contabile și în Situațiile financiare.

SNC „Venituri” este aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova nr.118 din 06.08.2013. SNC-ul dat constă în stabilirea modului de contabilizare a veniturilor generate de anumite tipuri de fapte, operațiuni economice și de prezentare a informațiilor aferente în Situațiile financiare. Standardul dat se aplică la contabilizarea veniturilor obținute din: vânzarea produselor, mărfurilor, prestarea serviciilor, utilizarea de către terți a activelor entității care generează dobânzi, redevențe și dividende.

SNC „Prezentarea situațiilor financiare”. Obiectivul standardului este stabilirea principiilor pregătirii și prezentării situațiilor financiare, cu ajutorul cărora are loc posibilitatea de a aprecia activitatea entității în perioadele de gestiune precedentă și curentă și de a compara datele acestei entități cu datele din Situațiile financiare ale altor entități.

SNC „Diferențe de curs valutar și sumă”. Obiectivul prezentului standard constă în stabilirea modului de contabilizare a diferențelor de curs valutar și de sumă și de prezentare a informațiilor aferente în Situațiile financiare. Prezentul standard se aplică la contabilizarea diferențelor de curs valutar și de sumă, cu excepția diferențelor aferente:

1. conversiei indicatorilor Situațiilor financiare ale entităților din străinătate incluși în Situațiile financiare consolidate ale entității-raportor;
2. instrumentelor financiare derivate exprimate în valută străină.

Legea contabilității și raportării financiare Nr. 287 din 15.12.2017, intrată în vigoare la 01.01.2019. În acest act sunt stabilite și prezentate regulile generale privind: documentarea operațiunilor economice, aplicarea sistemelor de organizare a contabilității, întocmirea

registrelor contabile, inventarierea patrimoniului, decontări și datorii, corectarea erorilor contabile, întocmirea și prezentarea Situațiilor financiare. Prezenta lege are scopul de a stabili cadrul juridic, cerințele unice și a mecanismul de reglementare a contabilității și raportării financiare în Republica Moldova. Prevederile legii date se aplică persoanelor juridice și fizice, fără excepții, care desfășoară activitate de întreprinzător, organizațiilor necomerciale, inclusiv instituțiilor publice, notarilor, avocaților, mediatorilor, administratorilor autorizați și birourilor înființate de aceștia, executorilor judecătorești și reprezentanțelor, de asemenea filialelor întreprinderilor (organizațiilor) nerezidente, care sunt înregistrate în Republica Moldova (denumite în cele ce urmează entități), fără ca domeniul de activitate, tipul de proprietate și formă juridică de organizare să aibă o importanță.

Regulamentul privind inventarierea aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr.60 din 29.05.2019, constă în stabilirea regulilor de efectuare a inventarierii elementelor de activ și datorii, constatarea și înregistrarea rezultatelor inventarierii și perfectarea formularelor utilizate la efectuarea inventarierii.

Codul fiscal al Republicii Moldova are rolul de a reglementa relațiile ce țin de executarea obligațiilor fiscale în ceea ce privește impozitele și taxele generale de stat, principiile generale de determinare și percepere a impozitelor și taxelor locale. Codul fiscal stabilește principiile generale ale impozitării în Republica Moldova, statutul juridic al contribuabililor, al organelor fiscale și ale altor participanți la relațiile reglementate de legislația fiscală, principiile de determinare a obiectului impunerii, principiile evidenței veniturilor și cheltuielilor deduse, modul și condițiile de tragere la răspundere pentru încălcarea legislației fiscale, precum și modul de contestare a acțiunilor organelor fiscale și ale persoanelor cu funcții de răspundere ale acestora.

Planul general de conturi contabile este elaborat în baza Standardelor Naționale de Contabilitate (SNC) și a altor acte normative contabile. La elaborarea acestuia se ține cont de cerințele de prezentare a informațiilor în Situațiile financiare și necesitățile informaționale ale entității. Planul general de conturi contabile se utilizează de către entitățile care țin contabilitatea în partidă dublă, însă există entități care aplică Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS), și de asemenea se exclud și instituțiile publice. Planul general de conturi contabile reglementează modul de înregistrare a faptelor și operațiunilor economice în conturi care rezultă din prevederile SNC și altor acte normative contabile. Înregistrarea operațiunilor economice în conturi se efectuează în funcție de conținutul economic al acestora, cu respectarea principiilor, normelor și politicilor contabile ale entității.

Conform Planului general de conturi contabile, veniturile se clasifică în două grupe mari, și anume:

Grupa 61 „Venituri din activitatea operațională”. Conturile de aici sunt destinate generalizării informației privind veniturile din activitatea operațională a entității, care cuprind veniturile din vânzări și alte venituri operaționale. Această grupa de venituri conține următoarele conturi sintetice:

- Contul 611 „Venituri din vânzări”;
- Contul 612 „Alte venituri din activitatea operațională”.

Grupa 62 „Venituri din alte activități”. Conturile de aici sunt destinate generalizării informației privind veniturile din alte activități, care cuprind veniturile din operațiuni cu active imobilizate, veniturile financiare și veniturile excepționale. Din grupa 62 „Venituri din

alte activități” fac parte următoarele conturi sintetice:

- Contul 621 „Venituri din operațiuni cu active imobilizate”;
- Contul 622 „Venituri financiare”;
- Contul 623 „Venituri excepționale”.

Venituri sunt conturi de pasiv. În creditul acestor conturi se înregistrează, pe parcursul anului de gestiune, cu totalul cumulativ de la începutul anului, sumele veniturilor recunoscute în conformitate cu SNC “Venituri”, iar în debit – decontarea la finele anului de gestiune a veniturilor acumulate la rezultatul financiar total.

Conform politicilor contabile, entitatea poate înregistra pe parcursul perioadei de gestiune în debitul conturilor clasei 6 „Venituri”, ajustarea veniturilor prin întocmirea înregistrărilor contabile inverse. La finele anului de gestiune, conturile de venituri se închid prin trecerea veniturilor acumulate la contul 351 „Rezultat financiar total”. La întocmirea Situațiilor financiare anuale, rulajele creditoare ale conturilor de venituri se înregistrează în Situația de profit și pierdere pe rîndurile corespunzătoare. În urma modificărilor survenite în SNC „Venituri”, la data de 1 ianuarie, pentru a coordona prevederile noi ale 2020SNC cu conținutul Planului general de conturi contabile, prin Ordinul Ministrului Finanțelor nr. 100/2019 s-a modificat Ordinul Ministrului Finanțelor nr. 119/2013 privind aprobarea Planului general de conturi contabile, astfel au intervenit modificări și în Planul general de conturi contabile. Astfel, contul 612 „Alte venituri din activitatea operațională” s-a completat cu subconturile 612.6 – „Venituri din ajustările privind deprecierea activelor circulante” și 612.7 – „Venituri aferente diferențelor favorabile dintre cursul oficial al BNM și cursul de cumpărare- vânzare a valutei străine. Contul 621 „Venituri din operațiuni cu active imobilizate” s-a completat cu subcontul 621.6 – „Venituri din decontarea fondului comercial negativ”.

Contul 622 „Venituri financiare” include subconturile noi: 622.3 “Venituri din alte investiții financiare pe termen lung”, 622.4 – „Venituri aferente ajustărilor de valoare privind investițiile financiare pe termen lung și curente”, 622.5 – „Venituri din ieșirea investițiilor financiare”. În conformitate cu actele normative ale Republicii Moldova, veniturile sunt clasificate potrivit figura 3.

În figura de mai sus s-au evidențiat două categorii de venituri, această clasificare fiind una generalizatoare, cea de la care pornește clasificarea următoare. Astfel, veniturile din *activitatea operațională* se formează din două grupe, care reprezintă sumele deja încasate sau care urmează a fi încasate din activitatea de bază a entității:

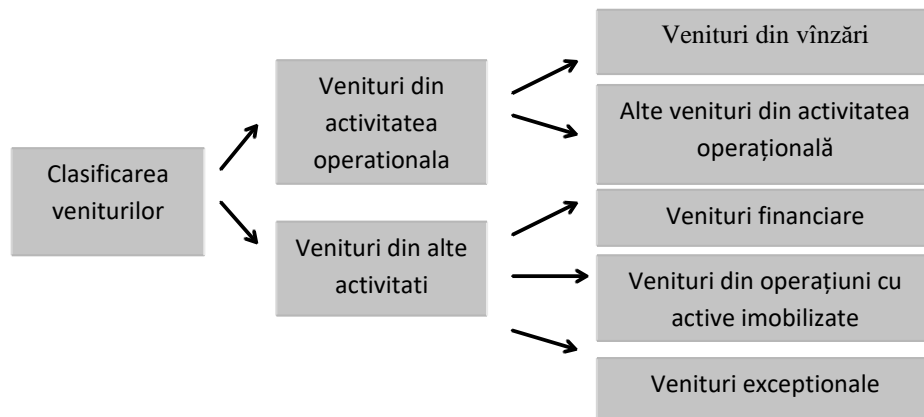
1. **Venituri din vânzări**- venituri din vânzarea mărfurilor, produselor, din executarea lucrărilor, din prestarea serviciilor, din contractele de microfinanțare, din contractele de construcție, din contractele de leasing operațional și financiar, alte venituri din vânzări.

2. **Alte venituri din activitatea operațională**- sumele primite sau care urmează a fi primite din ieșirea activelor curente, excepție făcînd produsele finite și mărfurile, penalități, despăgubiri, plusurile de active imobilizate și circulante constatate la inventariere, recuperarea prejudiciului material, decontarea datoriilor cu termen de prescripție expirat, alte venituri operaționale.

Mai există și alte tipuri de venituri care pot fi atribuite la venituri operaționale, dar care se referă la un alt gen de activitate. Una din componentele categoriei „alte activități” este

activitatea privind activele imobilizate, care reprezintă veniturile și cheltuielile aferente ieșirii, cu excepția lipsurilor și deteriorărilor constatate la inventariere.

Figura 3. Clasificarea veniturilor conform actelor normative ale Republicii Moldova

Sursă: Efectuată de autor in baza Planului general de conturi contabile

Veniturile din operațiuni cu active imobilizate sunt acele venituri care cuprind sumele rezultate din ieșirea imobilizărilor necorporale, corporale, investiții imobiliare, investiții financiare pe termen lung, din reluarea pierderilor din deprecierea activelor imobilizate, altor active imobilizate, din operațiunile cu active imobilizate.

Veniturile financiare la fel fac parte din categoria veniturilor altor activități, acestea cuprind sumele rezultate din diferențe de curs valutar, redevențele, diferențele de sumă, active imobilizate și circulante intrate cu titlu gratuit, dobânzi aferente altor activități, dividende și participații în alte entități, din alte venituri financiare.

Veniturile excepționale sunt a treia componentă din categoria veniturilor din „alte activități” care cuprind sumele rezultate din compensarea pierderilor din calamități naturale și alte evenimente excepționale. Veniturile se mai pot clasifica după un alt criteriu, cum ar fi sursa de obținere a veniturilor. Astfel, veniturile pot fi obținute din : vânzarea produselor și mărfurilor; prestarea de servicii; utilizarea de către terți a activelor entității.

Veniturile din vânzarea produselor și mărfurilor se referă la veniturile obținute de întreprindere în urma vânzării bunurilor fabricate sau bunuri achiziționate în scopul de a fi revândute, mărfuri achiziționate de la un comerciant cu amănuntul sau terenurile și alte bunuri imobiliare destinate pentru a fi vândute.

Veniturile din prestarea serviciilor se referă la veniturile generate de către entitate prin executarea unor sarcini stabilite prin intermediul unui contract într-o perioadă determinată de timp, cum ar fi: venituri din serviciile de transport, reparație, consultanță, intermediere, instruire, telefonie, instalarea utilajului, turism, internet. Serviciile pot fi exercitate pe parcursul unui an sau a mai multor ani, în dependență de cererea făcută.

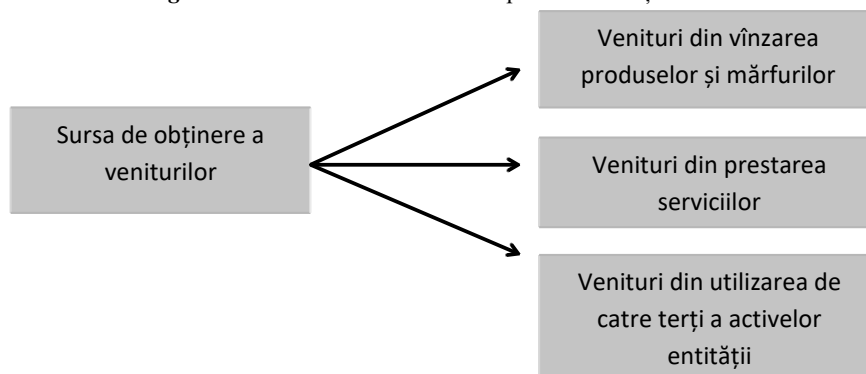
Veniturile obținute în urma realizării de către terți a activelor entității sunt veniturile din dobânzi, obținute ca remunerație a utilizării de către terți a lichidităților, veniturile din

redevențe, obținute în urmă utilizării imobilizarilor necorporale ale entității și veniturile din dividende, obținute pentru deținerea instrumentelor de capitaluri proprii.

3. Sursele de obținere a veniturilor

Sursele de obținere a veniturilor pot fi clasificate conform figurei 4:

Figura 4. Clasificarea veniturilor după sursa de obținere a acestora

Sursă: Elaborată de autor în baza SNC „Venituri”

4. Aspecte problematice aferente evaluării și contabilizării veniturilor

Pe lângă aspectele menționate anterior entitatea se mai confruntă cu o complexitate a reflectării veniturilor, precum și a modului de ajustarea a acestora în scopuri fiscale.

Conform Hotărârii de guvern nr. 693, pentru determinarea venitului impozabil, rezultatul financiar obținut de către subiecții ce practică activitate de întreprinzător, este necesar de determinat în conformitate suma veniturilor conform Standardelor Naționale de Contabilitate, și corectarea acestuia (majorare, micșorare) cu sumele aferente unor tipuri de venituri și cheltuieli, ținând cont de prevederile Codului fiscal.

Veniturile sunt efectiv recunoscute în scopuri fiscale dacă sunt respectate regulile Codului fiscal art.6 și anume:

- venitul se consideră câștigat în cazul în care producția a fost vândută, lucrările au fost efectuate, serviciile au fost prestate etc., deci acțiunile legate de obținerea venitului au fost efectuate. Suma avansurilor primite în contul comercializării ulterioare a producției, mărfurilor, lucrărilor, serviciilor nu se reflectă în componența venitului;

- procentul de îndeplinire a lucrărilor reflectă partea lucrărilor executate la sfârșitul perioadei fiscale și se determină ca raportul dintre suma cheltuielilor efectiv suportate în legătură cu executarea contractului la finele perioadei fiscale și suma totală a cheltuielilor prevăzute în deviz;

- venitul brut determinat în baza procentului de îndeplinire a lucrărilor în perioada fiscală se determină conform următoarei formule:

$$SVf = (P\hat{i} \times Ct) - SVp$$

unde:

SVf – suma venitului brut, determinat conform metodei procentajului îndeplinit în perioada fiscală;

Pî – procentul îndeplinirii, %;

Ct – costul total al contractului;

SVp – suma venitului reflectat în perioadele fiscale precedente, conform metodei procentajului îndeplinit.

– după încheierea executării contractului (acordului), repartizarea impozitului pe anii fiscali, conform metodei procentajului îndeplinit, se recalculează pe baza indicatorilor reali. Această prevedere se aplică tuturor contractelor (acordurilor) pe termen lung, la prezentarea declarației fiscale pentru anul în care s-a încheiat executarea contractului (acordului), și nicidecum de la o dată anterioară.

Un alt aspect importat în reflectarea veniturilor ține de donațiile efectuate de entitate. Compania care face o donație se consideră că a vândut bunul donat la un preț ce reprezintă mărimea maximă din baza lui valorică ajustată sau prețul lui de piață la momentul donării. Donația se poate efectua sub forma transmiterii: mijloacelor fixe; activelor de capital; altor active circulante (produse, materiale, mărfuri, numerar etc.). Venitul rezultat din efectuarea donațiilor și supus impozitării se determină în funcție de categoria activelor donate:

– pentru mijloacele fixe și activele de capital – ca diferență dintre valoarea de piață la momentul donării și baza lor valorică ajustată (aceasta din urmă fiind determinată conform modului prevăzut la pct. 88 din Catalogul mijloacelor fixe imobilizate);

– pentru activele materiale circulante – ca diferență dintre prețul de piață al acestor active și cheltuielile suportate legate de procurarea sau producerea acestor active.

În cazul efectuării donației sub forma transmiterii mijloacelor bănești, suma lor nu se permite spre deducere și urmează a fi ajustată, dacă aceste cheltuieli au fost reflectate drept cheltuieli curente ale întreprinderii, în conformitate cu prevederile Standardelor Naționale de Contabilitate sau ale Standardelor Internaționale de Raportare Financiară. Donațiile efectuate sub formă de mijloace bănești în scopuri fiscale se califică drept venit, conform art. 21 al Codului fiscal. În cazul primirii unei donații de la o altă persoană, beneficiarul constată donația drept venit financiar care se include în venitul brut și se impune în modul general stabilit.

Totodată diferențele cu privire la ajustarea venitului impozabil sunt reflectate în declarația VEN 12, care urmează a fi prezentată anual către organele fiscale teritoriale. Declarație este considerat cel mai complex document elaborat de entitate.

5. Concluzii

Cunoașterea modalităților și criteriilor de clasificare a veniturilor, de către întreprindere, poartă un caracter important, deoarece majoritatea entităților țin contabilitatea în baza unor formulare tip și este necesar să cunoască corectitudinea atribuirii acestora la diferite tipuri de activități.

Planul general de conturi contabile este un nomenclator al conturilor contabile oportun în organizarea corectă a contabilității veniturilor, dar fiecare întreprindere își poate crea un nomenclator propriu de conturi contabile în corespundere cu tipul activităților de bază efectuate și politica de contabilitate în vigoare.

Totodată se poate de menționat faptul că la determinarea venitului impozabil al entității este necesar aplicarea nu numai a codului fiscal al R.M., dar și multe alte acte legislative, precum hotărâri de guvern, ordine, decizii, scrisori ale organelor fiscale. Acestea

fiind aspecte problematice în prezentarea cât mai reală a veniturilor în scopuri fiscale, ulterior și a celor reflectate în situațiile financiare.

În concluzie, menționăm că o importanță deosebită îi revine clasificării corecte a veniturilor și recunoașterii acestora în contabilitate, dat fiind faptul că de corectitudinea acestor etape depind viitoarele înregistrări contabile, care vor conduce la determinarea indicatorilor economico-financiarilor la nivel de entitate.

Bibliografie

1. Grigoroii L., Lazări L., Bircă A...etc (2017). Contabilitatea întreprinderii, Chișinău: Editura Cartier, 2017.
2. Nedeiță A. (2007). Probleme metodologice ale contabilității veniturilor și cheltuielilor întreprinderii: teză de doctor habilitat în economie, Chișinău.
3. Legea nr. 122 „Pentru modificarea unor acte legislative” în Monitorul Oficial Nr. 279-280 din 06 septembrie 2019.
4. Codul fiscal <https://mf.gov.md/ro/content/codul-fiscal-al-republicii-moldova-nr-1163> (vizitat la 27.09.2019).
5. Legea contabilității și raportării financiare Nr. 287 din 15.12.2017, intrată în vigoare la 01.01.2019. // *Monitorul Oficial al Republicii Moldova Nr. 1-6*.
6. Standardul Național de Contabilitate „Venituri”, aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova nr.118 din 06.08.2013 // *Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.233-237/1534* din 22.10.2013.
7. Hotărârea de guvern nr. 693 „cu privire la determinarea obligațiilor fiscale aferente impozitului pe venit” // *Monitorul Oficial nr. 295-308* din 10-08-2018.